

UMRL JE JANEZ PAVEL II.

ODŠEL JE PASTIR IN ROMAR

Po dolgotrajni bolezni je 84. letu starosti umrl papež Janez Pavel II., 263. naslednik apostola Petra, ki je leta 1978 postal prvi Slovan na položaju poveljarja katoliške cerkve.

„Malo pred smrtjo, ko je dojel, kakšno množica verujočih se je zbrala na trgu Svetega Petra v Vatikanu, je papež dvignil desno roko, očitno z namenom, da bi enkrat podelil blagoslov, čeprav le nakazan,“ je povedal pater Cielecki, direktor vatikanske informativnega servisa in katoliške televizijske postaje. „Komaj je bilo molitve konec, je papež z velikim naporom izrekel besedo 'Amen', potem pa je umrl“, je dejal Cielecki.

Pogreb papeža Janeza Pavla II. bo v petek, 8. aprila ob 10. uri v Vatikanu.

ŽIVLJENJE JANEZA PAVLA II.

Papež Janez Pavel II. je bil 264. papež oziroma 263. naslednik apostola Petra v vesoljni Cerkvi. Karol Jozef Wojtyła se je rodil 18. maja 1920, v Wadowicah, ki so od mesta Krakov na Poljskem oddaljene približno 50 kilometrov. Bil je drugi od dveh sinov Karola Wojtyły in Emilie Kaczorowske, ki je umrla leta 1929. Njegov starejši brat Edmund, po poklicu zdravnik, je umrl leta 1932, njegov oče, vojaški podčastnik, pa leta 1941.

Pri 9. letih je prejel prvo sveto obhajilo, pri 18. pa zakrament svete birme. Po zaključenem srednjem študiju Marcin Wadowita v Wadowicah se je leta 1938 vpisal na jagelonsko univerzo v Krakovu.

Ko so nemške okupacijske sile univerzo leta 1939 zaprle, se je za obdobje let zaposlil. Leta 1942 je v sebi prepoznal klic na duhovniški stan, zato je začel obiskovati predavanja v skrivnem bogoslovnem semenišču v Krakovu. V tistem času je bil tudi med pobudniki Rapsodijskega gledališča, ki je deloval na skrivaj. Po končani vojni je študij do duhovniškega posvečenja, ki ga je prejel 1. novembra 1946 v Krakovu, nadaljeval v bogoslovnem semenišču in na teološki fakulteti jagelonske univerze. Kardinal Sapieha je mladega duhovnika Wojtyło poslal na študij v Rim, kjer je leta 1948 opravil doktorat iz teologije na temo vere v delih sv. Janeza od Križa. V študijskih letih je med počitnicami opravljal duhovniško delo med poljskimi izseljenci v Rimu in med begunci v Franciji, Belgiji in na Nizozemskem.

Po končanem študiju se je leta 1948 vrnil na Poljsko. Dne 4. julija 1958 ga je papež Pij XII. imenoval za pomožnega krakovskega škofa. Dne 13. januarja 1964 je bil imenoval za krakovskega nadškofa, papež Pavel VI. pa ga je 26. junija 1967 imenoval

za kardinala. Sodeloval je na drugem vatikanskem koncilu, kjer je veliko prispeval k dokončnemu oblikovanju Pastoralne konstitucije o Cerkvi v sedanjem svetu.

Za papeža je bil izvoljen 16. oktobra 1978. Od začetka papeževanja je opravil 146 pastoralnih obiskov v Italiji. Izven Italije je na mednarodne pastoralne obiske, ki so izraz pastoralne skrbi Petrovega naslednika, potoval 104-krat. V tujino, v Lurd v Franciji, je zadnjič poromal 14. in 15. avgusta 2004, ko je tam sklenil slovesnosti ob 150. obletnici razglasitve verske resnice o Marijinem brezmadežnem spočetju.

Papež je dvakrat obiskal tudi Slovenijo: prvič od 17. do 19. maja 1996, ko je obiskal vse tri škofije in se je z verniki srečal v Stožicah v Ljubljani, v Postojni in v Mariboru, drugič pa 19. septembra 1999, ko je v Mariboru za blaženega razglasil škofa Antona Martina Slomška.

Med glavne dokumente, ki so izšli v času njegovega papeževanja, sodi priručnik okrožnic, petnajst apostolskih spodbud, enajst apostolskih konstitucij in priručnik deset apostolskih pisem. Janez Pavel II. je napisal tudi pet knjig.

Noben papež v zgodovini se doslej ni srečal s tako velikim številom ljudi kot Janez Pavel II. Na več kot 1160. splošnih av-

diencah, ki jih je imel ob sredah, se je srečal s približno 17,6 milijonov vernikov. Potrebno je priti posebnih avdienc in maše, ki se jih je samo v jubilejnim letu 2000 udeležilo več kot osem milijonov romarjev. Na milijone vernikov je nagovoril na pastoralnih obiskih v Italiji in po svetu. Rekordno število beležijo tudi avdienc za politične voditelje. Opravil je 38 uradnih obiskov, imel 737 avdienc ali srečanj s predsedniki držav ter 245 avdienc s predsedniki vlad.

SVET ŽALUJE ZA OČETOM

Po vsem svetu katoličani in drugi verniki žalujejo za pokojnim papežem.

Na Poljskem, domovini na smrt bolnega papeža, so številni verniki ure prebedeli v cerkvah in molili za svetega očeta. Več tisoč ljudi se je

Ko je papež obiskal Argentino, smo ga na pobudo ZSMŽ, na poti v ukrajinsko katedralo pred Slovensko himno pozdravili tudi Slovenci

zbralo tudi v Krakovu, kjer je Karol Wojtyła služboval kot škof. V papeževem rojstnem kraju Wadowice pred stanovanjskim blokom, kjer je papež preživel otroštvo, prižgajo sveče. Objokani ljudje so napolnili tudi cerkev, kjer je bil krščen.

Verujoči in z njim ves miroljubni svet je z žalostjo in globoko pretresenostjo sprejel novico o smrti svetega očeta. Z vseh koncev sveta prihajajo izrazi žalosti državljanov, ki poudarjajo pomemben prispevek pokojnega papeža k svetovnemu miru, boju za človekovo dostojanstvo in pravice. Označujejo ga za osebnost, ki je obeležila zadnja desetletja 20. stoletja ne le kot vodja Cerkve, temveč tudi kot velik državnik. Televizijske postaje so prekinile redne sobotne programe in oddajajo posebne oddaje, posvečene življenju in delu Karola Wojtyły, ter odmevom na njegovo smrt.

ODMEVI V SLOVENIJI

Slovenska vlada je z globoko žalostjo prejela vest o smrti papeža Janeza Pavla II., so sporočili iz kabineta predsednika vlade. „Sveti oče je bil izjemna osebnost in voditelj, ki bo neizbrisno ostal v našem spominu kot neomajen glasnik svobode, pravičnosti in miru ter velik prijatelj slovenskega naroda,“ je zapisala v sporočilu za javnost. Slovenija bo papežu za vedno ostala hvaležna za veliko naklonjenost in podporo v času osamosvajanja in iskanja mednarodnega priznanja.

Slovenska škofovska konferenca je izdala posebno izjavo žalovanja, hvaležnosti in spomina (v celoti na tej strani).

Slovenija se bo svetega očeta Janeza Pavla II. trajno spominjala z veliko hvaležnostjo, je dejal predsednik vlade Janez Janša. „Nikoli ne bomo pozabili njegove podpore v najusodnejših časih za Slovenijo, njegovega zgodnjega mednarodnega priznanja nove slovenske države, njegovega sodelovanja do slovenskega jezika, njegovih dveh obiskov v naši domovini, ki so zaznamovali prehod v novo tisočletje,“ je dejal Janša.

Predsednik državnega zbora France Cukjati je papeža ocenil kot enega največjih papežev v zgodovini rimskokatoliške cerkve. Bil je velik po svoji preprosti, človeški ljubezni do življenja in sveta in tako, človeško, je tudi umrl, je povedal Cukjati.

Ljubljanski nadškof Alojž Uran je v cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani je v navzočnosti apostolskega nuncija v Sloveniji Santosa Abrila y Castella daroval sveto mašo za pokojnega papeža Janeza Pavla II. Kot je povedal Uran pred izjemno polno stolno cerkvijo, vernike sicer navdaja bolečina zaradi izgube, vendar navdaja tudi velika hvaležnost, da so bili kar 26 let deleži njegovega vodstva.

Eden največjih papežev

Izjava slovenske Cerkve

Vstali Gospod Jezus je danes, 2. aprila 2005, ob 21.37, na predvečer nedelje Božjega usmiljenja, v velikonočnem času k sebi poklical zvestega služabnika svetega očeta papeža Janeza Pavla II. Njegova smrt nas žalosti, toda v veri in zaupanju Bogu izražamo veliko hvaležnost, da nam ga je v svoji Previdnosti, s katero vodi Cerkve, dal v odločilnih časih preteklega stoletja.

Janez Pavel II. je bil eden največjih papežev v zgodovini Cerkve. Njegove besede, številna pisma in okrožnice ter pastoralna potovanja so nas usmerjala k pristnemu evangelijskemu nauku in uresničevanju II.

vatikanskega koncila ter h krščanskemu življenju in pričevanju, njegov zgled pastirske požrtvovalnosti, trdnega zaupanja in neomajne vere pa nas je potrjeval v veri in zvestobi Jezusu Kristusu in njegovi Cerkvi.

Škofje v Cerkvi na Slovenskem smo papežu Janezu Pavlu II. posebno hvaležni za številne izraze ljubeče skrbi in očetovske naklonjenosti do slovenskega naroda in Cerkve. Med prvimi državniki na svetu je priznal slovensko državno samostojnost, dvakrat pa nas je tudi osebno obiskal. Med prvim obiskom je mladim zaupal: „Papež 'ma vas rad!' in nas vse spodbudil z ljudskim rekom: „Korajža velja!“. Zavzel se je za to, da je lahko razglasil blaženega Antona Martina Slomška za nebeškega vzornika katoliške vere na Slovenskem in ljubezni do naroda in Cerkve.

Globoko hvaležnost mu bomo najboljše pokazali s tem, da si bomo njegove spodbude vzeli k srcu in da bomo v naslednjih dneh v gorečih molitvah prosili Gospoda, naj mu nakloni bogato plačilo, pokojnega pa, naj odslej prosi za nas pri Bogu, da bo Cerkve pri nas in v svetu v njegovem duhu zvesta svojemu poslanstvu.

dr. Franc Kramberger
predsednik SSK in ostali slovenski škofje

„Njegovo srce je imelo svetovne razsežnosti, on je bil papež za cel svet, za vse narode in za vse dežele,“ je za Radio Slovenija povedal nekdanji ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode, ki v Vatikanu sedaj opravlja funkcijo prefekta kongregacije za ustanove posvečenega življenja.

Papež Janez Pavel II. bo v spominu ostal zapisan kot mož svetosti in modrosti, mož številnih darov, po katerem je Bog obogatil vesoljno Cerkve in vse človeštvo, je v izjavi ob papeževi smrti zapisal predsednik NSi Andrej Bajuk. „Slovenci v svojih srcih gojimo posebno hvaležnost za njegov pogum in odločnost pri priznavanju samostojne države ter beatifikacijo Antona Martina Slomška.“ Kot so navedli v NSi, „nas bo čudoviti zgled Janeza Pavla II. dolgo bodril in usmerjal v prizadevanju za svet pravičnosti, ljubezni in miru“.

VTISI IZ SLOVENIJE

Boste tli kaj v Emavs?

Če se sprehodimo po slovenskem koledarju, najdemo kar lepe „otočke“ dela prostih dni. Kar pogledajmo: prvi in drugi januar, dan dela in 2. maj, 31. oktober in 1. november, božič in tefanovo, pa velikonočna nedelja in ponedeljek. Tista leta, ko ti prazniki padejo na četrtek-petek ali ponedeljek-torek, je to prava poslastica za ljudi in za turistične agencije: trije dnevi, ki si jih človek privoščiti na počitniških parcelah, na morju ali v gorah, doma ali v tujini, ali enostavno — na vrtu, na njivah, v gozdu, kakršen je pač letni čas. „Fin de semana largo“ ne da bi bilo treba prenašati praznikov na ponedeljke.

Kje je razlog, da so „očetje domovine“ (padres de la patria, kajne?) bili tako radodarni in nagradili prebivalce nove države z dvodnevni praznovanji? Verjetno ni pripisovati tega kaki močni pripadnosti krščanski veri, saj so „očetje“ v 7. členu ustave jasno zapisali, da so država in verske skupnosti ločene.

Vera ne more biti razlog; v katerem grmu torej tiči zajec? Poleg tega vsak dela prost dan pomeni izgubo, ki jo lahko matematično izmerijo. Če se ne dela, ni proizvodnje. Če se te proizvodnje ne prodaja, se del nje ne prelije v obliki davkov v državno blagajno. Zakaj so torej prebivalstvo tako nagradili?

Zajec bi lahko tičal v posledicah, ki jih prazniki pustijo. Tudi hudomušni komentariji znancev kažejo na to, da je dvodnevno praznovanje zaradi preveč navdušenega praznovanja, ki ima nezaželene posledice: povečanje stroškov zaradi razbitih avtomobilov, zaradi potrebnih zdravstvenih storitev, zaradi povečanega dela policijskega in zdravstvenega osebja, zaradi plačevanja bolniških dnevnih ponesrečencem, zaradi zmanjšanja proizvodnje, zaradi izostankov na delovnem mestu, „mačka“ ... Torej so pregledali pluse in minuse: kje je manj izgube? Če je manj proizvodnje ali če je manj izdatkov?

Verjetno se je tehtnica nagnila na stran dveh dni, da se po prvem dnevu praznovanja umirimo in pridemo v delovni dan v dobrem stanju. Razen fanatikov, seveda.

Posebnost teh praznikov je velikonočni ponedeljek. Na velikonočno nedeljo ni navade, da bi ljudje odhajali iz svojih domov in se podajali na obiske k sorodnikom, k prijateljem. To se zgodi šele v ponedeljek. Tradicija, sem si mislil, nisem pa pomislil, da bi imela ta tradicija evangelijsko podlago. Na to me je opozorilo vprašanje sosedu: bosti tli kaj v Emavs?

Na velikonočni ponedeljek poslušamo evangelijski odlomek, ki pripoveduje o dveh učencih, ki na poti v Emavs srečata vstale Jezusa. Kot onadva se po slovenskih cestah razvijajo kolone avtomobilov, ki to pot ne prečijo letovinskih krajev ob morju, v gorah ali v toplicah, pač pa domove sorodnikov, prijateljev. Ponoven spomin na Jezusovo vstajenje se v prijetnih družbah (ponekod se družina sreča pri enem izmed članov, drugi naredijo več obiskov) proslavi ob polni mizi velikonočnih dobrot. Na vrsto pridejo tudi nekatere navade, kot je turčkanje pirhov.

Če je na velikonočni ponedeljek kaj manj prometnih nesreč in „pridržanih“ na policijskih postajah, ne vem. Potreben bi bil statističen pregled. Občutek Emavs me na cesti kar nekam pomiri.

Za obiskovanje prijateljev ne potrebujemo nobenega razloga; če pa najdemo razlog v potovanju v Emavs, je pa še lepše.

GB

Peterle na obisku v Srednji Aziji

Poslanec v Evropskem parlamentu Lojze Peterle se kot osebni predstavnik predsedujočega OVSE za Srednjo Azijo mudi v tadžikistanskem Duranbeju, kjer se udeležuje rednega srečanja regionalnih vodij misij OVSE v Srednji Aziji. Kot so sporočili iz Peterletove pisarne v Bruslju, bo med obiskom, ki vključuje tudi postanek v kirgizistanski prestolnici Biskek, razpravljaj o strategijah za omenjeno regijo ter se seznanil z najbolj aktualnimi vprašanji. Potovanje bo sklenil ta petek.

Predsedujoči Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel je Peterleta za svoje-

ga osebnega predstavnika za Srednjo Azijo imenoval 22. februarja.

Malo pred imenovanjem je Peterle spremljal Rupla ob obisku v Kazahstanu in Uzbekistanu, kjer se je predstavil vodilnim predstavnikom teh dveh srednjeazijskih držav.

Peterle je na omenjenem položaju nasledil nekdanjega finskega predsednika Marttija Ahtisaarija, ki je funkcijo opravljal v letih 2003 in 2004. Predsedujočemu OVSE Ruplu bo pomagal pri vzdrževanju stikov na najvišji politični ravni v državah regije ter pri iskanju možnosti za krepitev sodelovanja v okviru aktivnosti, ki jih izvaja OVSE.

NATO, po pričakovanju

Večina parlamentarnih strank je ob prvi obletnici vstopa Slovenije v zvezo NATO ocenila, da je bila odločitev za vključitev v zaveznitvo pravilna, prvo leto članstva pa je v glavnem minilo po pričakovanjih. Nasprotnega mnenja so le v Jelinčičevi stranki, saj menijo, da vstop v zaveznitvo Sloveniji ni prinesel nič pozitivnega. Članica zveze NATO je Slovenija postala 29. marca lani, ko so v zvezo sprejeli tudi šest nekdanjih članic Varšavskega pakta.

Prvo leto članstva pozitivno ocenjujejo tudi v največji opozicijski stranki LDS, ki je bila do lanskih volitev vodilna vladna stranka. Po njihovem mnenju je bil

vstop v NATO predvsem dodatna vzpodbuda za modernizacijo Slovenske vojske, kar je omogočilo tudi učinkovito vključitev Slovenije v mirovna prizadevanja na Balkanu.

Združena lista je prvo leto slovenskega članstva v zvezi NATO na kratko ocenila z „nič posebnega“. To so tudi pričakovali in „to je dobro“.

Vstop v zvezo NATO je po oceni NSi pripomogel k višji stopnji varnosti in dal gotovost, da ob „morebitni naravni katastrofi“ Slovenija ne bo ostala sama.

Že dejstvo, da NATO ni več najbolj burna politična tema, po mnenju SLS kaže na to, da je prvo leto članstva potekalo po pričakovanjih.

Slovensko — hrvaška zgodovinska komisija

Slovenska in hrvaška vlada sta v imenovali vsaka svoj del slovensko-hrvaške zgodovinske komisije, ki bo preučila zgodovino odnosov med državama in narodom. Slovenskemu delu bo predsedoval profesor Janko Prunk. Hrvaški del komisije pa bo šel sedem članov, predsedoval pa mu bo akademik Duran Bilandžić.

Predlog za oblikovanje slovensko-hrvaške zgodovinske komisije je avgusta lani prvič predstavil sedanji vodja slovenske diplomacije Dimitrij Rupel, ki tedaj, po razrešitvi s položaja 5. julija, sicer ni bil zunanji minister.

Predlog o oblikovanju komisije po vzoru tistih, ki jih je imela Slovenija z Italijo in Avstrijo, sta na srečanju v Mokricah konec januarja sprejela slovenski in hrvaški premier Janez Janša in Ivo Sanader. Ocenila sta, da bi bila komisija koristna za seznanjanje obeh javnosti z zgodovinskimi dejstvi, ki bi bila morda relevantna tudi pri reševanju odprtih vprašanj. Kot je ob tem poudaril premier Janša, namen komisije ni narediti nekaj namesto vlade, temveč je izhodišče za njeno oblikovanje v tem, da odprta vprašanja izhajajo iz zgodovine, razpada nekdanje skupne države, in bi njene ugotovitve na podlagi zgodovinskih dejstev pokazale, da državi več stvari povezuje kot ločuje, kar bi pozitivno vplivalo na večjo pripravljenost iskanja skupnih rešitev.

Boljši odnosi med obema državama se kažejo tudi v tem, da se je zunanji minister Dimitrij Rupel nenapovedano sel na novo hrvaško ministrstvo za zunanje zadeve in evropske integracije Kolindo Grabar Kitarović. Ministra sta na svojem prvem srečanju ocenila, da so odnosi med Ljubljano in Zagrebom dobri in vsestranski, kar se v zadnjem obdobju kaže tudi v dinamiki srečanj na najvišji ravni. Pogovarjala sta se predvsem o nekaterih dogovorih in sporazumih, ki naj bi jih vladi pripravili v prihodnjih tednih.

Hrvaška zunanja ministrica se je ministru Ruplu zahvalila za slovensko podporo pri njenih prizadevanjih za čimprejmi začetek pogajanj z Evropsko unijo. Ministra sta na srečanju drug drugega seznanila tudi z najnovejšimi dogodki v hrvaški in evropski politiki. Slovenija približevanje Hrvaške EU vidi v luči njenja in utrjevanja stabilnosti na Zahodnem Balkanu ter kot dodaten spodbujevalni dejavnik gospodarskega razvoja regije.

Spomin na generala Maistra

Ob 131. obletnici rojstva generala Rudolfa Maistra so na mariborskem Trgu generala Maistra predstavniki Mestne občine Maribor, Slovenske vojske in veteranskih organizacij položili venec k Maistrovem spomeniku.

Pred spomenikom generalu Rudolfu Maistru ob vhodu v ministrstvo za obrambo pa je potekala slovesnost, na kateri je spregovoril državni sekretar na obrambnem ministrstvu Franci Žnidaršič. Dejal je,

da se je general Maister z ustanovitvijo slovenske vojske ter zavarovanjem nacionalnega prostora uvrstil med največje Slovence, domoljube in vojake svojega naroda. Po njegovih besedah je bil pomen generala Maistra v različnih obdobjih predvsem zaradi političnih razlogov velikokrat "zatajevan in tudi brisan iz zgodovinskega spomina". Nova samostojna slovenska država pa ga je postavila na mesto, kakršno mu glede na njegovo vlogo gre, je prepričan Žnidaršič.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Papeževa smrt je tudi v Argentini močno odjeknila, pustila pa posledice na političnem področju. Spor med državo in Cerkvijo tako tone v megli žalovanja.

Počasen sestop. Odkar se je ta spor začel, je nenehno rasel. Težka papeževa bolezen je nekoliko omejila rastočo krizo, nakar so z ene in druge strani prišli znaki želje po pomirjenju. Pred tem je s strani vlade padla še ideja, da bi direktno odpravili vojaški vikariat. To je bil odgovor Kirchnerja na vatikansko trditev, da se omejuje verska svoboda. Prihodnost na tem področju je sedaj bolj enostavna. Nekaj časa se o stvari verjetno ne bo govorilo. Zunanji minister, ki je potoval v Vatikan, da bo prisoten na pogrebnih svečanostih Janeza Pavla II, bo imel o tej zadevi tudi direktne stike z vatikanskimi funkcionarji. Predsednik Kirchner pa bo verjetno po hitel na kronanje novega papeža in šele potem bo prišlo do dokončne rešitve problema. Vsekakor „odstavljeni“ škof Baseotto se ne bo vrnil na svoje mesto. Struktura vikariata pa bo ostala neokrnjena. Novega vojaškega škofa bodo določili po že uvedenih predpisih v soglasju med Cerkvijo in državo. En nauk pa je jasen po tem dogodku: kdor je še dvomil o ideoloških položajih predsednika, po tem ne bi smel imeti več dvoma.

Glas iz severa. V torek, 29. marca je severnoameriški predsednik George Bush po telefonu poklical Kirchnerja. Govorila sta kakih dvajset minut in poleg čestitk, ki jih je Bush izrekel spričo napredovanja argentinske ekonomije, je imel še nekaj namigov ali zahtev, kako naj se obrača argentinska politika predvsem na zunanjem področju. Zatem se je kmalu opazila sprememba v zadržanju v primeru Venezuele. Argentinski parlament je tudi naslednje dni izglasoval dva zakona, važna za protiteroristično akcijo, ki ju je Severna Amerika že dalj časa zahtevala. Posledica klica je bil tudi obisk zunanjega ministra v Washingtonu. Bielsa se je tam sestal in govoril s Condolee Rice ter jo prosil podpore za argentinske težave.

Inflacija skrbi tu in tam. Sprememba v nekaterih dosedanjih zadržanjih ni sad prijaznosti ali prepričanja, temveč dejstvo, da sedanja vlada nenehno potrebuje podporo Washingtona v svojih zunanjih zadevah. Med te spada v prvi vrsti nemoten potek zamenjave bonov zunanjega dolga, kateremu pretijo sodni postopki v ZDA, pa tudi prijaznost v nadaljnjih pogajanjih z Mednarodnim denarnim skladom (FMI) ter sicer uso-

svetu. S strani FMI pa je tudi bilo zaznati že nekaj pritiskov, predvsem glede državnih računov. Inflacija na severu pripisujejo neurejenemu domačemu proračunu. Težko je ugotoviti, kam se bo razvoj obrnil. Glede FMI pa je verjetno, da zaenkrat ne bo prišlo do nobenega sporazuma. To pot je nastopil tudi Brazil, ki je enostavno razglasil, da je prekinil pogajanja z Mednarodnim denarnim skladom. V zadevi inflacije je Kirchner pozval podjetnike k odgovornosti. Upanje vladi vzbujajo tudi razni dogovori zlasti s proizvajalci prehrane. Vendar je marca inflacija preseгла en odstotek in obstoja resna nevarnost, da bo za vse leto na preko 12 odstotkov, kar postaja nevarno. Težave se tako vrstijo v obdobju, ko je vlada mislila, da se bo že mirno posvetila predvolilni kampanji.

O kandidatih in načrtih. Res je, da so letomnje volitve samo parlamentarnega značaja. V predsedniškem sistemu, kot ga imamo v Argentini, so manj pomena. A Kirchner jih hoče postaviti v drugo kategorijo: bile naj bi neke vrste plebiscit o vsem njegovem dosežanjem delu. S tem naj bi si že v naprej zagotovil prostor, na katerem bi gradil predsedniško kandidato za ponovno dobo mirnih let. Duhalde pa s svoje strani vztrajno pripravlja kandidatna mesta za provinco Buenos Aires, da zagotovi nemoten pohod svojih čet in prepreči predsednikov vdor na lastno ozemlje. Kaj pa opozicija? Zaenkrat nič. Čaka, kaj bo storila vlada in nima lastne iniciative.

Slovo starega liberalca. V petek 1. aprila je umrl inženir Alvaro Alsogaray. Od leta 1959, ko je postal gospodarski minister tedanjega predsednika Frondizija, je bil nenehno povezan z argentinsko politiko. Ko je napovedal, da „je treba prestat zimo“ je postal usoden prerok. Gospodarske zime ni hotelo biti konca, in še sedaj se država trese zaradi posledic ledenine. Trden in prepričan liberalca, je nemorno gradil na političnem prostoru argentinske desnice. Ko je po povratku demokracije leta 1983 vodil Zvezo demokratične sredi-

SLOVENCİ V ARGENTINI

58. občni zbor društva Zedinjena Slovenija

Preteklo nedeljo, 3. aprila je krovno društvo Slovencev v Argentini, Zedinjena Slovenije imelo svoj redni letni občni zbor. Srečanje se je začelo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši, kjer je bila mati. Daroval jo je salezijanec Dane Vrečar za pokojne člane in odbornike društva.

Po mami in zajtrku, so se odborniki in člani zbrali v mali dvorani v tretjem nadstropju. Tam je ob 11. uri predsednik Lojze Rezelj pričel zasedanje, pozdravil vse navzoče.

Po začetni molitvi je sledila izvolitev dveh overovateljev zapisnika. Predlagana sta bila Stane Snoj in Janez Jelenc. Soglasno sta bila potrjena. Za prenevalca glasov pa sta bila predlagana in potrjena Albin Magister in mag. Marjan Schiffrer.

Sledilo je branje zapisnika lanskega občnega zbora, ki je bil potrjen brez pripomb. Sledilo je poročilo tajnika Toneta Mizerita in blagajničarke gospe Alenke Jenko Godec. Nato so podali poročila tre odbor-niki-vodje posameznih referatov: za tolski referat Ani Klemen, za srednjetojski tečaj ravnateljica prof. Nede Vesel Dolenc, za tiskovni referat gospa Pavlina Dobovšek za mladinski referent Stanko Jelen in za zgodovinski referat arh. Jure Vombergar. Končno je svoje poročilo podal tudi predsednik Lojze Rezelj. Vsa ta poročila bodo objavljena v prihodnjih številkah našega tednika.

Po kratkih vprašanjih in pojasnilih o predloženih poročilih je v imenu nadzornega odbora dr. Katica Cukjati odobrila delo odbora in potrdila, da je bilo vse v skladu s pravili in zakonodajo, ter predlaga, da člani potrdijo razrešnico odbora, kar so prisotni s ploskanjem potrdili.

Sledila je obravnava članarine. Tajnik Mizerit je v imenu odbora predlagal, naj tudi za tekoče leto članarina ostane ista kot doslej, prosil pa je občni zbor, naj odboru dovoli, da v primeru hude inflacije v teku leta po potrebi zviša članarino, enako kot znesek posmrtnine, kar so prisotni potrdili.

Sledile so volitve novega odbora, ki bo vodil društvo v nadaljnji dobi dveh let. Predstavljena je bila samo odborovala lista, ki pa je bila soglasno potrjena s strani vseh prisotnih. Odbor je sestavljen na sledeč način: predsednik Lojze Rezelj; podpredsednika prof. Neda Vesel Dolenc in arh. Jure Vombergar; tajnik Tone Mizerit; blagajničarka Alenka Jenko Godec; kulturni referat: Damijan Ahlin, Tone Oblak in Andrej Golob; mladinski referat: Stanko Jelen in Franci Žnidar; referat za toilstvo: Ani Klemen, Angelca Klanšek, Marjana Batagelj in France Vitrih; tiskovni referat: Pavlina Dobovšek, Metka Mizerit in Lic. Franci Markež; referent za zgodovino arh. Jure Vombergar; nadzorni odbor: dr. Katica Cukjati, inž. Jože Lenarčič in Božidar Fink; častno razsodišče: arh. Marijan Eiletz, dr. Marko Kremžar in prof. Tine Vivod. Dumni pastir pa je prelat dr.

Marijan Šušteršič

Nekaj besed v slovo

Marijan Šušteršič je pred kratkim obhajal svoj dvainosemdeseti rojstni dan. Seveda mu je prijateljsko omizje v Slomškovem domu želelo, kot se ob taki priliki spodobi, vsaj na dvajset let, da bi se skupno veselili njegove stoletnice. Ni bila to božja volja. Na sam praznik Velike noči ga je Gospodar življenja poklical k sebi. Upamo, da je bil obračun lahek. Župnik Škerbec, njegov prijatelj, je navadno pripomnil, ko je kdo njegovih faranov umrl: sedaj je v območju božjega usmiljenja.

Marijan Šušteršič je bil Ljubljčan. Številna družina ni zmogla kakih posebnih tolg, za to je Marijan pričel kot fotografski vajenec in s tem poklicem se je preživil vse življenje. Prva leta v Argentini je bil priznan fotograf ne le v slovenski skupnosti, ampak v stroki sploh. Šele pozneje, ko je fotografija prešla v industrijsko fazo, ni več zmogel koraka in je izstopil.

Mladi Šušteršič se je zgodaj vključil v organizacije slovenske katoliške mladine. Bil je žosist, član delavske katoliške akcije, član raznih prosvetnih društev in na in na, za to ga začetek druge svetovne vojne ni presenetil. Vstopil je k Slovenskim domobrancem in se izkazal v

več akcijah, zlasti v tisti zadnji, nekaj mesecev pred koncem vojne, ko je Slovensko domobranstvo razbilo vse bunkerje v Ljubljani in uničilo na zadnja komunistična terenska gnezda. Ljubljana je za nekaj mesecev postala spet bela Ljubljana.

Toda prišel je maj 1945. Vsa Šušteršičeva družina, razen sestre, ki je ostala kot bolničarka na transportu ranjencev, se je umaknila preko Koronke in končno pristala v Argentini. Marijan ne bi bil Marijan, ko ne bi tudi v Argentini takoj prijel za delo. Stopil je v uredništvo Duhovnega življenja in zlasti s svojimi fotografijami pestril publikacijo.

Med Slomškovce je prišel

kot mlad garač tam v mestdesetih letih, poln načrtov, poln novih idej in zlasti poln novega ognja. To je bil čas, ko je okrog Slomškovega doma vse vrelo, se zidalo, predavanja so bila skoraj tedenska, vrstile so se prireditve, izhajalo je mesečno glasilo (v glavnem ga je pisal Šušteršič sam), pripravljala se je kapela, ne bomo napevali na naprej. Res, Šušteršič ni hitel z lopato po gradbišču sem in tja, toda v rokah je imel pero. Bojeval se je za slovenstvo, in načrtoval za desetletja naprej.

Potem so ga zadele družinske tragedije, nosil jih je tiho, brez tarnanja. Kaj se je v njem godilo nismo vedeli toda kljub temu ni mogel pozabiti veselih praznikov, ki so se dogajali v Slomškovem domu: prenos Brezjske Marije iz farne cerkve v Slomškovo kapelo, veličastnih prireditev kot na pr.: „En dan na slovenski domačiji“, „Ustoličenje Karantanskih

knezov“, nastop slovenskih pesnikov in pisateljev živčih v Argentini in na bi lahko napevali. Pri vseh teh je bil v ozadju Šušteršič.

Z leti je njegov zagon malo popustil, mnogo stvari je odstopil mlajšim, toda čeprav ne več aktivno, je spremljal življenje v Slomškovem domu z vso skrbjo in ljubeznijo. Kako bi pozabil na vsa pretekla dela, saj je bil član ustanovnega občnega zbora in potem tinajst let odbornik v raznih funkcijah, kot podpredsednik, tajnik ali kulturni referent. Velik del nekega življenja. Doživel je tudi srečo, da je večkrat obiskal svojo rodno domovino, tudi njej je posvetil svoja zadnja leta.

Sedaj se je utrudil do konca. Zbogom, zvesti prijatelj, odločni borec, dobri človek. Po besedah apostola Pavla, tek si dokončal, zvestobo ohranil, čaka te zaslužen plačilo.

Marijan Schiffrer

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V velikonočnem tednu smo imeli v cerkvi Marije Pomagaj **lepe velikonočne obrede**, katerih se je udeležilo dosti naših rojakov. Poleg delegata **prelata dr. Jureta Rodeta** in naših dumnih pastirjev je sodeloval tudi misijonar **Lovro Tomazin DJ**. Obrede sta spremljala pevski zbor iz San Martina pod vodstvom **prof. Lučke Marinček Kastelic** ter mešani pevski zbor iz San Justa pod vodstvom **prof. Andrejke Selan Vombergar**. Na velikonočno jutro so po naših krajevnihih sredinihi pripravili velikonočnice z zajtrkom.

V ponedeljek, 8. marca zvečer je bilo v Slovenski hiši **srečanje učiteljic**, ki so potovale na seminar v Slovenijo. Na pogovor in na pregled gradiva so bile vabljene vse ostale učiteljice naših tolg.

V sredo, 30. marca je bilo v Slovenski hiši **duhovniški sestanek**.

Isti dan zvečer je bila v Slovenski hiši **učiteljska seja voditeljic** naših osnovnošolskih tečajev.

V soboto, 2. aprila je bila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **molitvena ura** za duhovniške in redovniške poklice.

V soboto, 2. aprila je bila v **Slomškovem domu članska večerja**.

D-ova

Da se osveži spomin (4 IN KONEC)

IVAN ŽNIDAR

Kmalu po končani drugi svetovni vojni se je začela kampanja v organizaciji Oslobojilne fronte za postavitev spomenikov padlim borcem partizanom, talcem ali žrtvam v koncentracijskih taborištih. Vsem drugim, ki niso bili na „pravi strani“ ni bilo dovoljeno postavljati spomenikov ali odkrivati spominskih plošč. Ob nastopu slovenske pomladi pa so vzkile želje in ideje za postavljanje farnih plošč, na katerih bi napisali vse padle in pogreane iz svetovne vojne. Župnijska občestva so ob tem postavljanju spominskih plošč stopila v službo sprave z mrtvimi in pokazala to tudi z živimi.

Poleg ljubezni do naroda, domovine Slovenije, je bil močan vzrok preživetja

mobilizirancev tudi njihova vera v Boga. Poleg te osnovne vere v božje varstvo so vojaki tudi v svojem moralno etičnem opredeljevanju spoštovali krščanske vrednote. Zato lahko rečemo, da je bilo krščanstvo temeljni vir notranje moči, iz katere so mobiliziranci na kljubovali pritiskom, tako zunanjega sveta kot tudi notranjim stiskam, tako med vojno kot po vojni.

Mobiliziranci in svojci padlih v vojni in po vojni umrlih vojakov so zahtevali od Zvezne republike Nemčije odkodnino vsakemu kot žrtev vojnega nasilja za čas, ko so prebili v delovni službi, v Werhmachtu in v ujetništvu, kot povračilo za materialno škodo, prestali strah, nenehno izpostavljenost smrti, nadčloveške napore, psihično prizadetost. Nemčija se je vse doslej na te zahteve odzvala, da ni dolžna plačati take

odškodnine, ker je že vse plačala bivši jugoslovanski državi in se sklicevala na brionski sporazum Tito-Brant iz leta 1957. Po osamosvojitvi Slovenije sprejeti sporazum med Republiko Slovenijo in ZRN, z dne 21. 1. 1996 pa ni zajemal nobenih vojnih odkodnin Nemčije in da so odkodnine na odprte. Doslej odkodnine invalidom ni priznala ne jugoslovanska vlada ne slovenska država. Jugoslovanska država je z glavnim zagovornikom Mitjo Ribičičem z vsemi sredstvi tudi preprečevala, da bi delno odkodnino in oskrbnino dobivali iz Nemčije. Društvo mobilizirancev je zato pripravilo memorandum o zahtevah odkodnine do Zvezne republike Nemčije, ki ga je dne 14. 10. 1996 v Bonu izročil tedanji predsednik Slovenskih krščanskih demokratov prof. Lojze Peterle kanclerju Helmutu Kohlerju. Podobna odkodnina je bila s strani Nemčije plačana nasilno mobiliziranim Francozom, Belgijcem in vojakom iz Luksemburga. Kancler Schröder pa je od 10-letnici ustanovitve slovenske države v Ljubljani priznal, da bi tudi Slovenci morali dobiti omenjeno odkodnino. Tožba s to zavezo je na v teku.

Slovenska vlada je do sedaj sprejela dva zakona, ki se ukvarjata z medvojnimi in povojnimi obdobjem, ki poskušata popraviti nekatere krivice. Z uradnim listom in členom št. 70/1997 je bil sprejet zakon o podeljevanju statusa žrtev vojnega nasilja. S tem zakonom pripada status tudi nemškimi mobilizirancem, le če oseba ni bila prostovoljec in ni imel čina oficirja ali ni pripadala kateri nacistični formaciji.

Dne 14. 3. 2001 pa je slovenska vlada

dopolnila zakon vojnega nasilja. S tem je bil določen sklad za plačilo odkodnine žrtvam vojnega nasilja, med katere spadajo tudi nemški mobiliziranci s pravico do simbolične odkodnine od slovenske države.

Mobilizacija Slovencev v nemško vojsko je eden najhujših okupatorjevih zločinov, ko je nabornike iz zasedenega ozemlja Štajerske, Gorenjske in Koronkega dela protipravno mobiliziral „za topovsko hrano“ posebno na ruski fronti.

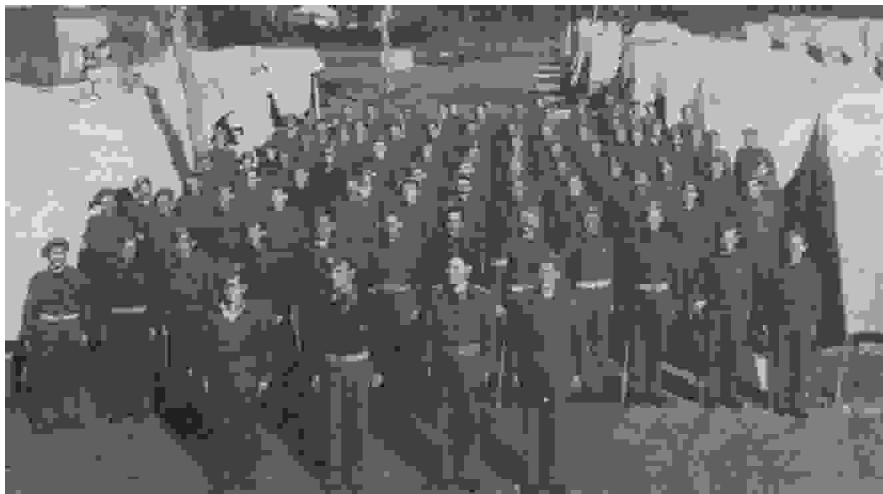
Četudi so bili mobiliziranci med vojno največja slovenska vojaška formacija, ki je imela največ žrtev in pogreanihi, je slovensko zgodovinopisje v tem na danes tako skromno. Odnos do mobilizirancev je enak kot do domobrancev in tolska zgodovina v tem postopa na vedno po pravilih nekdanje Jugoslavije. Tega pravila in nauka so v tolah deležne že tri generacije in zato v javnosti na vedno prevladuje nepoznanje in zavajajoča miselnost enoumja.

Politična orientacija v toilstvu bi morala sedanjo generacijo mladine seznaniti z resničnim dogajanjem med drugo svetovno vojno in po vojni. Zveza društev mobilizirancev si prizadeva pri tolski upravi, da bi se v toli vključilo znanje o nemški mobilizaciji v redni pouk, kakor tudi znanje o domobranstvu.

Bosta slovensko zgodovinopisje in slovenska enciklopedija upoštevali mnenje neodvisnega, nepristranskega zgodovinarja ki pravi: „Nihče nima pravice, da bi odvrnil pogled od zgodovine pač kakršna je bila.“?

(Konec)

Po raznih virih napisal Ivan Žnidar

Oddelek bivših nemških mobilizirancev pri angleški vojski novembra 1945 blizu Neaplja v Italiji

Ostržek, na začetnem slavlju na πih πol

Vsakoletna napoved, da bo ravno na to nedeljo neznosno vroče, se letos ni izpolnila. Vreme je bilo naklonjeno in 13. marca za proslavo začetka slovenskih osnovnih πol je bilo lepo hladno popoldne.

Med matro, ki jo je daroval prelat dr. Jure Rode, so peli otroci, ki so se udeležili poletne kolonije, na orglah pa je spremljala Anka Savelli Gaser. Po matri so otroci pohiteli v dvorano. Nestrpnost in pričakovanje sta se čutila v zraku med sprejemom zastav in petjem obeh himen. Strokovno oblikovani plakati in programi so napovedovali nekaj izrednega.

Šolska referentka Zedinjene Slovenije Ani Klemen je s svojo izkušnjo to takoj zaznala in nas v kratkem pozdravu navdušila za novo πolsko leto. Posebno je poudarila važnost sodelovanja staršev s πolo za otrokov uspeh.

In končno: pred nas je stopil simpatičen murenček in odprl prvo stran velike knjige na steni, zavese so se odgrnile in pred nami se je pojavila scena: delavnica mojstra Žagarja (Matjaž Oblak). Scena je bila tudi v naslednjih slikah čudovito dosežena: realno mesto, notranjost ribe in pravljичno mesto. (Zamiseli izdelava: Tone Oblak, Jani Marinčič, Lojze Erjavec, Viktor Fekonja, Ivan Mežnar, Feliks Oblak, Fredi Bergant, Jure Miklič in France Zupanc).

Vsi igralci so bili odlično maskirani (maskiranje: Veronika Malovrh, Danica Malovrh, Monika Rovar, Pavla Zupanc, Andreja Malovrh, Monika Miklič in Irma Malovrh). V izdelavi kostumov se je poznala roka izkušene πivilje (Sonja Štefe Mežnar) in v pričeskah talent izkušnega frizerja (Ivo Smrdelj).

pomoči Blaža Mikliča).

Toda vrnimo se k igralcem. Spoznali smo mojstra Žagarja, Ostržka (Gabrijel Bergant), ki nas je presenetil z dobro naučeno dolgo vlogo in Mucizgago (Lejla Erjavec), ki je dosegla največ smeja in ploskanja med publiko. Vila (Gabrijela Malovrh) je vdahnila življenje Ostržku in tako izpolnila željo mojstru Žagarju. Muren Gospod (Sonja Miklič) je s svojimi nasveti ponosno odigral vlogo vesti. Kot žive lutke so popestrili sceno plesalki (Martina Miklič in Anika Urbančič) ter muzikantje (Klavdija Belič, Mauro Tundis in Cecilija Urbančič).

Toda da bi Ostržek postal pravi otrok, je moral preko celo vrsto skumjav in težav. Vloge zapeljivcev so izvrstno odigrali lisjak Janez Nabriti (Natana Qualizza) in maček Brljav (Marjan Kržimnik), kasneje pa πe lutkar Vitez Prefrigani (Cecilija Kržimnik), Balinček (Niko Puntar) in Zvabljič (Boris Malovrh in Niko Menghini) ter Zvabljič (Marjana Uštar in Saška Smrdelj). Tudi Vapčan (Marko Malovrh) in Krčmar (Tomaž Grilj) sta dobro odigrala svoji vlogi.

V sceni "V gledališču" so nas lutke (Marjana Fantini, Milena Fekonja, Andrej Kržimnik, Barbara Kržimnik, Tatjana Malovrh, Mikaela Mehle, Lucijana Oblak, Mikaela Puntar, Ivo Smrdelj in Kamila Urbančič) presenetile s sinhroniziranim in ubranim plesom, ki je žel navdušeno ploskanje vseh prisotnih.

Tudi Ljudstvo (Tomaž Grilj, Boris Malovrh, Marko Malovrh, Karolina Ferreira, Ani Malovrh, Saška Smrdelj, Urula Urbančič in Marjana Uštar) ter otroci (Tomaž Erjavec, Peter Malovrh, Niko

Posodobljen prevod klasične otroške povesti (delo Albina Magistra), nas je v verzih povedel v pravljīčni svet in dosegel, da se je sporočilo „Plemenito srce in svet brez laži, to pravega človeka naredi!“, razumelo in otrokom prišlo do srca.

Otroci so igrali sproščeno in veselo, kar je pohvale vreden dosežek režiserke Marije Zupanc Urbančič in Danice Malovrh (ob

Menghini, Andrej Vombergar, Katerina Javornjek, Ani Malovrh, Kamila Mehle, Erika Mežnar, Aldana Silvero in Urula Urbančič) so se odrezali v svojih vlogah.

Seveda bi pa vse to delo ne prišlo do izraza, če ne bilo luči (Pavel Malovrh in Marko Štrubelj) in glasbe (Marcelo Brula, Pavel Erjavec in Marko Štrubelj). Potrebne rekvizite so pripravili Isabel Bogataj Tomažević, Marjan Grilj, Pavle Malovrh st., Pavel Malovrh ml., Jani Urbančič in Lenči Štefe.

Da so πepetanke (Marta Petelin, Lučka Bergant Uštar in Saška Urbančič) bile prisotne, smo zvedeli πele po programu, saj ni bilo sluti πepetanja ob tako dobro naučenih vlogah.

S petjem (Marija Krajnik Štrubelj in Kristina Skvarča Šenk) so se otroci poslovili in zavese so se zagnile.

Treba je pohvaliti pravilno slovensko izgovorjavo, ki je vedno težje dosegljiva na naših prireditvah.

Po končani igri se je Ani Klemen zahvalila režiserkama in scenografu, ki so prejeli v znak priznanja lepe πopke, med navdušenim ploskanjem polne dvorane.

Upajmo, da bo ta uspeh režiserki navdušil in da bo ta njuna prva režija pričela vrsto režij mnogih prihodnjih iger. Tudi upajmo, da bo njun zgled opogumil πe druge skrite mlade režiserske talente.

Iskrene čestitke voditeljici Balantičeve πole Ireni Urbančič Poglajen za uspešno izpadlo igro.

NS

SLOMSKOV DOM

Občni zbor

V nedeljo 20. marca je bil letni občni zbor Slomškovega doma. Predsednik cont. Gregor Hribar je odprl 34. občni zbor s spominom na pokojne člane in prijatelje Doma, ki so nas zapustili v obdobju od lanskega občnega zbora. Župnik Franci Cukjati je vodil molitev za pokojne in nato naslovil nekaj vzpodbudnih besed na zborovalce.

Letomjmi občni zbor je imel na dnevnem redu poročila odbora, odobritev dela v letu 2004 in dopolnilne volitve. Poročali so: tajnica Marjanka Lenarčič Dobovšek, blagajnik cont. Miha Bokalič, kulturni referent Marko Selan, gospodar inž. Miha Podržaj in družbeno-organizacijski referent lic. Martin Dobovšek. O delu organizacij in ustanov v Domu so poročale: za slovensko πolo voditeljica Helena Rode, za odsek ZSMZ predsednica Metka Erjavec Tomazin, za mladinski organizaciji SDO-SFZ Lučka Kinkel. Dejavnosti v pretekli delovni dobi je povzel predsednik cont. Gregor Hribar. Poudaril je, da je za nami razgibano in naporno leto. Iz poročil se razbere široko zastavljeno delo na različnih odsekih, ki ga je s pomočjo članstva vodil odbor. Med njimi družbeno-davčna preureditev, obnova obmejnega omrežja, otvoritev spletne strani www.slomskovdom.com.

org in priprava slovenskega dne.

Po več kot πiridesetih letih kot odbornik in nadzornik, se je ob tej priložnosti poslovil od aktivnih funkcij g. Herman Zupan. Predsednik se mu je za vse opravljeno delo in dolgoletno oporo pristrčno zahvalil in izrazil željo, da bi nas njegovi nasveti in navduševanje πe naprej spremljalo. V imenu nadzornega odbora je nato poročal g. Herman Zupan, nakar so bila odobrena vsa poročila.

Pri dopolnilnih volitvah so bili na zapadla mesta nekateri odborniki ponovno izvoljeni. V zastopstvu mladinskih organizacij je vstopila v odbor Alexandra Omahna in v nadzorni odbor g. Tone Rode.

V novi poslovni dobi bo Slomškov dom vodil sledeči odbor: predsednik cont. Gregor Hribar, podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc, tajnica Marjana Lenarčič Dobovšek, blagajnik cont. Miha Bokalič, gospodar inž. Miha Podržaj; ostale odseke vodijo: kulturni Marko Selan, družabni MBA Martin Dobovšek, obveščanje prof. Neda Vesel Dolenc, dušno pastirstvo župnik Franci Cukjati, odseka mladinskih organizacij gđc. Aleksandra Omahna, slovenska πola lic. Helena Rode, odsek ZSMZ Metka Erjavec Tomazin; nadzorni odbor: dr. Boris Štrfliček in Tone Rode.

ŽENA IN NJEN SVET

Slovenska žena v sliki in likovnem ustvarjanju ⁽¹⁴⁾ - Helena Klemenc

Družino Franca Klemenca in gospe Marice Poljtrak je leta 1965 razveselila πe ena hčerka — Helena. Vse sestre so bile glasbeno nadarjene, Helena pa se je posvetila πe slikarstvu.

Svoje πtudije v osnovni πoli je začela v Emausu, končala in nadaljevala srednjo πolo je v Elmina Paz de Gallo v Haedo.

Ko se je odločila za πtudij slikarstva se je vpisala na umetniško πolo Instituto Superior de profesorado CONSUDEC, kjer je πtudije končala in postala profesorica risanja in slikarstva.

Izpopolnjevala je svoje πtudije v risanju pri kiparju Francetu Ahčinu in v slikarstvu pri akademskem slikarju Heliosu Gagliardiju.

Ves čas poučuje risanje in slikarstvo v osnovni in srednji πoli.

Leta 1992 se je poročila, ustvarila svojo družino in ima dva otroka.

Helena Klemenc razstavlja v skupinskih in samostojnih razstavah od leta 1988 naprej.

V skupinskih razstavah je sodelovala pri Slovenski Kulturni Akciji v Slovenski Hiri, v Salón AMAP v Castelarju, Salón Mercosur, Círculo Médico de Vicente López, v kulturnem centru San Isidro, pri druπtvu argentinskih likovnih umetnikov (SAAP), v Mina Clavero — Córdoba, in pod okriljem Slovenskega Planinskega druπtva, Salón SCUM v Barilochoh.

Zadnja leta sodeluje ob obletnicah Slomškovega doma pri skupinski razstavi. Ravno tako sodeluje pri razstavah ob prazniku slovenske državnosti v Slovenski Hiri. Sodelovala je tudi pri razstavi radijske oddaje Slovenski kotic.

Pri zadnji skupinski razstavi je sodelovala skupaj s slikarkama Andrejko Dolinar in Veroniko Šparhagl v salonu Palais de Glace v mestu Buenos Aires.

Samostojne razstave je imela v Castelarju, dvakrat v salonu turistične agencije v Moronu.

Leta 2003 meseca oktobra je imela svojo samostojno razstavo pod okriljem Slovenske Kulturne Akcije v Slovenski Hiri kjer je razstavljala akrole in olja. Dobila je že več pohval in nagrad za svoja umetniška dela.

Pozna se, da Helena Klemenc inπe neko ravnotežje med obliko in barvo, zaenkrat je zaznati večjo težo na mavrici paletnih tonov. Na vsak način so likovna dela realistična, oddaljena od abstraktnih kompozicij. Pri vsaki njeni sliki je tema oprijemljiva oddaljena od gole kombinacije črt in tonov. Dobro obvlada tehnike slikanja.

Razvidno je, da ji je pri srcu argentinsko okolje, v katerem je potekalo Helenino življenje. To se vidi na slikah Indijanska mati, Paisano, Tango, Bandoneon in Coys. Celo pokrajinski prikazi nas spominjajo na argentinsko pampo kot so na primer svetle sončnice.

Preseneča nas s Beneπkim pustom, kjer izstopajo maske. Lahko omenimo tudi njeno pravljīčno sliko Janko in Metka. Navdihnjeno in vztrajno ustvarja in to se vidi na njenih delih.

Kot materi dveh otrok ji lahko samo čestitam, da se poleg vseh družinskih in službenih obveznosti πe lahko posveča svojemu likovnemu ustvarjanju.

Želim ji πe mnogo uspehov!

Polona Makek

NOVICE IZ SLOVENIJE

ŠTIPENDIJE ZA PODDIPLOMSKI ŠTUDIJ

Znanstveno-izobraževalna fundacija Ad futura bo v letomnjem letu med drugim razpisala predvidoma do 106 štípendij za poddiplomski študij slovenskih državljanov v tujini, je na novinarski konferenci povedala direktorica fundacija Lidija Honzak. Ob tem je opozorila na neravnovesje med družboslovjem in naravoslovjem, saj slovenski študentje na splošno kažejo več zanimanja za družboslovne študije, kar pa se pozna tudi na trgu dela, kjer primanjkuje naravoslovnega kadra. S pomočjo države bi se lahko razmerje spremenilo, je prepričana Honzakova. Javni sklad bo sicer letos izpeljal šest programov, pri čemer je Honzakova med prioritete uvrstila program sodelovanja slovenskih gospodarskih družb pri izobraževanju perspektivnih kadrov.

INFLACIJA V MARCU

V Sloveniji so cene življenjskih potrebščin marca zabeležile najvišjo rast letos, saj je bila inflacija v primerjavi s februarjem 1,1-odstotna. Za toliko so se zvišale tudi cene življenjskih potrebščin v prvih treh mesecih letos, medtem ko je bila inflacija v medletni primerjavi 3,1-odstotna, je v prvi, skrajšani objavi podatkov sporočil državni statistični urad. Kot navajajo, so se marca najbolj zvišale cene v skupinah obleka in obutev. Povprečna letna inflacija, merjena s harmoniziranim indeksom cen življenjskih potrebščin, ki se uporablja za primerjavo rasti cen v EZ, je v marcu znašala 3,3 odstotka.

POZOR, RADAR!

Prvi stacionarni radar v Sloveniji, ki je namenjen na ljubljanskem avtocestnem obroču pri predoru Golovec (smer Novo mesto) in je začel delovati 14. marca, je v prvem tednu delovanja zabeležil kar 1211 prekrščitov hitrosti. Od tega je 12 kršiteljev največjo dovoljeno hitrost (100 km/h) presešlo za več kot 50 kilometrov na uro, medtem ko je bil največja hitrost, ki jo je zabeležil radar, 211 kilometrov na uro. "Prekrškarji" bodo obvestilo s položnico in sliko svojega jeklenega konjička ob kršitvi prejeli predvidoma v tednu dni od dneva prekrška. Prvi stacionarni radar je sicer zabeležil 1033 kršitev prekoračitve hitrosti do 20 kilometrov na uro, 123 kršitev od 20 do 30 kilometrov na uro, 27 kršitev od 30 do 40 kilometrov na uro, 16 kršitev od 40 do 50 kilometrov na uro in že omenjenih 12 kršitev, ko je voznik za več kot za 50 kilometrov na uro prekoračil hitrost na mestu, kjer je največja dovoljena hitrost 100 kilometrov na uro.

PO SVETU

ČEŠKA IN NEONACISTI

Češki premier Stanislav Gross je izjavil, da njegova država ne bo dovolila, da bi postala zbiralnišče za neonaciste, obenem pa zadržil, da bodo češke oblasti izvedle celovito preiskavo zborovanja, ki se ga je pretekli konec tedna v bližini meje z Nemčijo udeležilo več sto večinoma nemških neonacistov.

Gross je obljubil, da bodo natančno preiskali shod neonacistov v kraju Jablone v Podjestedi, ki so ga sicer organizatorji - organizacija Kri in ponos - oblastem predhodno prijavili kot rojstnodnevno zabavo. Češka televizija je nato poročala, da se je „zabave“ udeležilo 400 obrioglavcev, pri čemer naj bi jih večina pripotovala iz Nemčije. Organizacija Kri in ponos je na Češkem registrirana od leta 1996. V Nemčiji, kjer je v preteklosti prav tako bila registrirana, so jo prepovedali leta 2000.

TANKA ČRTA MED NARAVNO SMRTJO IN EVTANAZIJO

Ameriška pacientka Terri Schiavo, ki je bila zadnjih 15 let v vegetativnem stanju, je umrla, je sporočil pater Paul O'Donnell, ki je sicer svetoval pacientkini staršem Bobu in Mary Schindler. Schiavova je preživela 13 dni brez hrane in tekočine, potem ko so ji

18. marca na željo njenega soproga odstranili cevko za umetno hranjenje. Ameriški predsednik George Bush je družini Schiavove ob njeni smrti izrazil sožalje. "V civilizaciji imajo močnejši dolžnost ščititi šibkejše," je povedal Bush. Smrt Schiavove je komentiral tudi vatiškanski kardinal José Saraiva Martins, ki je javno obsodil odstranitev pacientkine cevke za umetno hranjenje in ocenil, da je bilo to dejanje napad na Boga.

Pacientka je padla v to stanje predvsem zaradi trde shujševalne diete. Mož je najprej dolga leta skrbel zanj in jo negoval, ko pa je spoznal, da se ji stanje ne bo izboljšalo, je zahteval odstranitev zdravstvenih pripomočkov. Temu sta se uprila starša in tako na ravni zvezne države Floride kot na zvezni ravni dejansko izčrpala vsa pravna sredstva.

TOPLO SREDOZEMSKO MORJE

Sredozemsko morje se ogreva petkrat hitreje kot druga morja in oceani. Od leta 1993 do leta 2003 se je temperatura vode na površini Sredozemskega morja povzela za 0,75 stopinje Celzija, kot je pokazala študija univerze v Alicanteju in ameriške vesoljske agencije NASA. V drugih morjih se je v istem časovnem obdobju temperatura v povprečju povzela za 0,15 stopinje Celzija.

PISALI SMO PRED 50 LETI

POLKOVNIK VLADIMIR VAUHNİK UMRL

Ta novica je v petek dne 1. aprila dopoldne pretresla slov. protikom. skupnost v Buenos Airesu. V njej je bil polkovnik Vauhnik ugledana in spoštovana osebnost. Čeprav je bilo znano, da polkovnik boluje za hudo in do danes neozdravljivo boleznijo Parkinson, je vendar novica o njegovi smrti prišla kot veliko in težko presenečenje.

OSEBNE NOVICE.

+Marija Dobranc. Dne 13. marca 1955 je v Celju umrla mati našega rojaka g. Milomir Dobravca iz Villa Cerini ga. Marija Dobravec, roj. Grifič. Pokojna je bila že nad dve leti težko bolna. Pogreb je bil 15.marca na Celjsko mesto pokopališče. Doma zapuščila moža Mihaela Dobrovca, sina Brankota ter hčerke Marijo, Milko in Silvo. V Buenos Airesu pa žaljuje zanj g. Milomir Dobravec, kateremu izrekamo naša globoke sožalje.

BARILOČE

Število slovenskih turistov iz prestolnice, ki so letos obiskali Bariloče, pomeni za zdaj letni „rekord“. Ker je pričakovati, da se bo v bodoče vedno večje število naših ljudi želelo počitnic v gorskem zraku, se mi zdi potrebno povedati nekaj besed vsem onim, ki jih mika „dežela jezer“.

Vemo, da je za vse, ki živé v subtropični velemestni klimi sprememba zraka vsaj za 14 dni v letu izredno koristna. Človek naj samo ne gara in dela, privoščiti si mora tudi nekaj dopusta. Za sopolarico, nasičeno z vlago, ki je v Bs. Airesu včasih prava mora, je suho, višinsko bariloško podnebje najprikladnejša sprememba.

Večina naših ljudi se tega zaveda, a na poti jim stojita dve veliki oviri: daljava in stroški.

Kar se daljave tiče, jo je pač treba vzeti v zakup. Na tem dejstvu ni moči dosti spremeniti. Vožnja z vlakom traja dva dni in tisti ki mu žep ne dovoljuje letala, se mora pač sprijazniti z dolgočasno patagonsko puščabo, v kateri pa bo človek, ki ima smisel za naravo in oči na pravem mestu slednjič tudi našel svojeke zanimivosti.

MENDOZA

Sloveski deklinski krožek v Mendози je imel redni občni zbor v nedeljo 28.II. t.l. Dekleta v Mendози beležijo akvitnost in lepa napredovanja v svoji organizaciji. Prisca povezanost med njimi se opaža predvsem na rednih sestankih, kjer poleg resnega programa ne manjka tudi veselega razpoloženja in deklinske pesmi.

V svoj novi odbor so si izvolile predsednico gđč. **Marijo Božnarjevo**, tajnico gđč. **Anico Bajdovo** in blagajničarko gđč. **Kristino Zarnikovo**. Kot doslej želimo tudi v novem poslovnem letu organizaciji veliko uspehov in veselja do krožka.

V družini g. Mihe Grodja in njegove žene ge. **Marije**, roj. **Grilc** sta se dne 27.II. t.l. rodila sinčka-dvojčka, katerih enega je Stvarnik poklical po treh dneh med nebetške krilatce. Preostali pa je krepak deček, ki so mu pri krstu dali ime Jožek. Družini g. **Staneta Grebenca** in njegove žene ge. **Marije**, roj. **Bajda** pa se je 20.III. t. l. rodila hčerka Marija. Srečnim družinam čestitamo.

POPOLDNE NA BELO NEDELJO na Slovenski
Pristavi v Moronu velika družabna prireditev
Pester program, vesela zabava, dobra pijača in jed.
17. aprila 1955
Ne izostanite, ker tudi Vas iskreno vabi
DRUŠTVO SLOVENCEV

Svobodna Slovenija, št. 13. 07. aprila 1955

OSEBNE NOVICE

Umrla sta v Del Viso (prov. Buenos Aires) **ga. Greta Pengov roj. Malgaj** (83) in v San Martinu **g. Janko Filipič** (81).

Naj počivata v miru!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / **Za Društvo ZS:** Alojzij Rezelj / **Sodelovali so še:** Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Ivan Znidar, Milena Ahčin, Marjan Schiffrer, Nanika Šurmanič Rezelj, Polona Makek, Pavlina Dobovšek. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina, catholic.net.

ESLOVENIA, MI TIERRA

La independencia eslovena

La tarea principal de la coalición DEMOS de los partidos gobernantes fue la declaración de la independencia el 25 de junio de 1991. Esa misma noche comenzó el ataque de la Armada yugoslava. Como primer objetivo quisieron tomar los puntos fronterizos para, entre otras cosas, mantener en sus manos la aduana. Hubo encarnizadas luchas, pero no lograron mucho. Fuertes columnas de blindados ingresaron desde Croacia y avanzaron hacia Ljubljana, al igual que de otros asentamientos militares, p. ej. desde Vrhnika. También hubo incursiones aéreas.

Eslovenia estaba preparada para repeler el ataque. Las fuerzas de la Defensa Territorial eslovena, formada por soldados y oficiales de la reserva, se opusieron al avance de la Armada. A pesar de su inferioridad numérica, lograron el objetivo. Cercaron a los tanques provenientes de Croacia, impidiéndoles el avance y también su retirada. Debido a las pequeñas dimensiones de Eslovenia los aviones a reacción no pudieron cumplir eficientemente con sus misiones.

La guerra sólo duró cinco días.

Al comienzo la comunidad internacional estaba en dudas. La mayoría apoyaba a Yugoslavia porque no quería su división. Sin embargo, con la ayuda de algunos aliados y porque el ataque de la Armada yugoslava no prosperaba, se pudo cambiar la postura internacional. Finalmente los estados europeos lograron que se estableciera la paz, pero Eslovenia debió congelar por unos meses su decisión.

En la residencia en Brioni se reunieron los responsables políticos de Eslovenia, de Yugoslavia y de Europa. Después de largas negociaciones ganó la postura eslovena. La Armada yugoslava prometió retirarse, cosa que cumplió. Eslovenia comenzó a ser reconocida: entre los primeros países estuvieron el Vaticano y la Argentina.

Desde un principio Eslovenia ejerció su independencia legislando en tal sentido. De la Defensa territorial creó el Ejército esloveno; creó su moneda -el tólar-, y otras medidas soberanas.

Al frente del estado se encontraban el presidente Milan Kučan, el primer ministro Lojze Peterle y el presidente del parlamento Franc Bučar, existiendo mayormente consenso entre ellos en cuanto a la independencia.

Con ello terminó la dictadura, se implementó la libertad de prensa y la libertades políticas. Los comunistas bajaron la cabeza pensando que era su fin. Pero el gobierno no dictó la ley de la lustración, como ocurrió en otros estados del Este Europeo.

SLOVENCİ IN ŠPORT

ZLATO ZA MLADE SKAKALCE

Slovenska reprezentanca v smučarskih skokih je na mladinskem svetovnem prvenstvu v finskiem Rovaniemiju na ekipni tekmi osvojila zlato odličje.

Skakalci Mitja Mežnar, Matevž Šparovec, Jurij Tepeš in Nejc Frank so drugouvrščene Poljake premagali za štiri točke, bronasto kolajno pa so osvojili Finci z zaostankom 30,5 točke. V konkurenci petnajstih držav so slovenski skakalci ponovili uspeh pred osmimi leti iz Canmora. Jurij Tepeš je dopolnil uspeh ekipe z bronasto medaljo v posamični tekmi.-

Slovenska reprezentanca nordijskih kombinatorcev v postavi Rok Rozman, Damjan Vtič, Anže Obreza in Dejan Plevnik pa je zasedla četrto mesto. Po tekih je bila sedma, nato pa je v skoku pridobila tri mesta. Zmagali so Nemci pred Francozi in Čehi.

USPEŠNI DIVJEVODAŠI

Slovenski divjevodaši so tudi na zadnji pripravljalni mednarodni tekmi v avstralskem Penrithu pokazali, da jim prizorišče jesenskega svetovnega prvenstva kar leži.

Na četrti slalomski preizkušnji na olimpijski progi se je izmed treh Slovencev, ki so na peti celine preživeli več kot mesec dni, najbolj izkazal kanuist Dejan Stevanovič (na prvih treh tekmah je bil 6., 3. in 4.), ki je brez kazenskih točk zaostal le za Slovakom Jurajem Minčikom. Konstantno formo je v Penrithu pokazal tudi kajakaš Dejan Kralj, ki je prvemu, tretjemu in četrtemu mestu tokrat dodal še eno tretje.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 75, pri pošiljanju po poti pa \$ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / *Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar*

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265
ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozd-
ravnic - Splošna odontologija -
Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ra-
mos Mejía - Tel.: 4464-0474
ADVOKATI
Dr. Vital A. Čič, Odvetnik Paraná 830,
5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na:
Tel./faks: 4798-5153. e-mail:
estudioasic@cpacf.org.ar
DOBOVŠEK Č. asociados -
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdobovsek@hotmail.com
dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844-
mpoznic@sfanet.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!

REŠITEV KRIŽANKE

VODORAVNO: 2.
Petelin; 9. Ra; 11. minul;
12. Mo; 13. okras; 15.
komar; 17. sto; 18. ata; 20
Iva; 21. ko; 22. st; 24. Val-
doltra; 28. revir; 29. Erato;
31. ud; 32. Kolpa; 34. os;
35. sapa; 36. nema.
NAVPIČNO: 1. proso;
3. Ema; 4. tisa; 5. en; 6.
luka; 7. ilo; 8. korak; 10.
akt; 12. Mav; 14. rokav;
16. mitra; 19. tao; 22. oli-
ka; 23. stran; 24. veda; 25.
dro; 26. lep; 27. atom; 28.
Rus; 30. osa; 33. la.

OBVESTILA

PETEK, 8. aprila:
Seja odbora Hanželičevega doma, po večerni maši v Slovenski hiši.
SOBOTA, 9. aprila:
Redni pouk na Srednješkem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 14. aprila:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, v Slovenski hiši. Razgovor z dr. Juretom Rodetom o geslu. „družina, temelj Cerkve in naroda“.
SOBOTA, 16. aprila:
Redni pouk na Srednješkem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.
Razgovor pri Slovenski kulturni akciji. Govoril bo **dr. Janez Arnež** o svojem delovanju v Sloveniji; ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.
NEDELJA 17. aprila:
V Našem domu v San Justo občni zbor in kosilo krajevne Zveze mater in žena.
ČETRTEK, 21. aprila:
redni sestanek ZSMŽ-San Martín ob 16. uri v prostorih Doma.Govoril bo Tone Mizerit o aktualnih problemih v Argentini. Prav lepo vabljeni tudi možje.
SOBOTA, 23. aprila:
Redni pouk na Srednješkem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 24. aprila:
Misijonska Veletombola v Slovenski vasi s celodnevni programom.
Na Pristavi občni zbor po maši.
PETEK, 29. aprila:
Občni zbor kreditne zadruge Sloga, ob 19.30 v Slomškovem domu.
SOBOTA, 30. aprila:
Jesenski ples v Slomškovem domu.
NEDELJA 1. maja:
45 obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu s celodnevni programom. **Istotam začetek MTO.**

Ne pozabite! 52. MISIJONSKA VELETOMBOLA

vse slovenske skupnosti,

ki je bila preložena zaradi smrti sv. Očeta
bo v nedeljo, 24. aprila v Slovenski vasi

NAŠ DOM SAN JUSTO

Nedelja, 17. aprila

ob 10.00 uri: **občni zbor doma**
ob 13.00 uri: **dobrodelno kosilo Zveze slovenskih mater in žena ter srečolov**.

Prijave za kosilo pri Mici Casullo (4441-5528) in Nežki Kržnik (4652-0342).

Vsi rojaki lepo vabljeni!

SODNIKA 1: SLOVENIJA 0

Slovenska nogometna reprezentanca je v kvalifikacijski tekmi za nastop na svetovnem prvenstvu leta 2006 (skupina 5) igrala neodločeno z Belorusijo 1:1. Strelec za Slovenijo je bil Rodič, pri Belorusih pa je bil uspešen Kulčij.

Igrali so na celjskem stadionu pred 7.000 gledalcev, sodili pa so: Khalil Ibrahim Al Ghamdi (Saudova Arabija), Ali Al Khalifi (Katar), Hamdi Al-Sheikh Al Kadri (Sirija). To pot omenjamo tudi imena sodnikov, saj sta imela, predvsem saudski in sirski, odločilno vlogo pri rezultatu.

Belorusi so s svojo natančno igro podajanj zatemnili delo slovenskih nogometaev. Rezultat je kazal 1:1 (za Slovence

je zabil Rodič), ko je v 79. minuti Rodič s pravim slalomom med več nasprotniki prodrl v kazenski prostor in se sam znal pred vratarjem Jurijem Ževnovom. Pri tem so ga spotaknili in je padel. Medtem ko je Ačimovič namerčal žogo za izvajanje enajstmetrovke, je odšel glavni sodnik na posvet do stranskega Alija Al Khalifija. Ta je dosodil prepovedani položaj Rodiča, ki je spremljal akcijo Pokorna in bil tik ob njem. Jeza in žvižgi na vsako sodniško odločitev so pospremili zaključek dvoboja, v katerem so imeli Ačimovič, Šiljak in Čeh nekaj nevarnih strellov, ki pa so, tako kot zadnji Andreja Komaca v sodnikovem podaljku, zgrešili cilj.

Dodatek k programu prireditev

V objavi letnega programa prireditev v zadnji številki našega lista sta izpadli dve točki. Prosimo bralce, da jih dostavijo. Prireditvi sta sledeči:

20.8. Ob taktu barv III v San Martínu

4. 9. Tombola v San Martínu

Ali si se že odločil za poklic?
Če si še v dvomu, če nisi gotov izbere,
če potrebuje pomoči, te vabimo na

Poklicni orientacijski tečaj

pod vodstvom lic. Metke Praprotnik Luna.

Prvo srečanje bo v soboto 9. aprila ob 13.30. uri v Slovenski hiši. Vabljeni vsi, ki obiskujete četrti in peti letnik gimnazije, ali drugi in tretji letnik polimodal.

Mladinski odsek Zedinjene Slovenije

Slovenska kulturna akcija

vabi

na razgovor, ki ga bo imel

dr. Janez Arnež

o svojem delovanju v Sloveniji,

v soboto, 16. aprila ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Prisrčno vabljeni!

Pridi, zvesti služabnik!

Našim naročnikom in vsem rojakom sporočamo žalostno vest, da nas je v 82. letu starosti zapustil naš zvesti poverjenik in član mreže raznaalcev, gospod

Marjan Šušteršič

Priporočamo ga v molitev in blag spomin!

Uredništvo in uprava Svobodne Slovenije

„Jaz sem vstajenje in življenje.
Kdor vame veruje bo živel tudi če umrje.“
Jan, 10.25

Na velikonočno nedeljo 27. marca je v 82. letu nenadoma na svojem domu mirno zaspal in odšel k Bogu naš dragi oče, stari oče, brat, svak, stric, tast in prijatelj, gospod

MARJAN ŠUŠTERŠIČ

Iskrena hvala vsem prijateljem, posebej msgr. dr. Juretu Rodetu in g. Franciju Cukjati za poslovilno mašo in obrede. Tako tudi patru Kukovici, msgr dr. Mirko Gogali in g. Jožetu Guštinu za molitve in darovane maše.

Zahvalimo se za poslovilne besede ob odprtem grobu arh. Marjanu Eiletzu, Marjanu Schiffrerju in Lojzetu Rezlju.

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci:

sin **Luka**,
hčerka **Marjana por. Rezelj** z družino,
sestra **Milka por. Brumen**,
brat **Janez** z družino
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Hurlingham, Ljubljana, Slovenija.

„Jaz sem vstajenje in življenje,
kdor vame veruje, bo živel,
tudi če umrje!“

Z globoko žalostjo sporočamo, da je v torek 29. marca odšel po večno zaslužen plačilo k Bogu gospod

JANKO FILIPIČ

Iskreno se zahvaljujemo g. Juretu Rodetu za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste ga prišli kropit, se udeležili sv. maše in ga spremili k večnemu počitku.

Žalujoci:

žena **Mara roj. Avguštin**;
sinovi: **Janez, Tomaž** in **Pavel**;
snahe: **Silvija, Monika** in **Sonja**;
vnuki: **Matjaž, Jani, Jožko** in **Martina**;
brat **Polde** z družino v domovini;
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Argentina — Stara Oselica, Slovenija